Danske Døves Ungdomsforbunds

VISUALIS

Ved de virkelig ikke noget om os?

3 enkle spørgsmål til 15 fyre og 15 piger

– eller er det gas?

Se svaret på side 7

nummer. 2
juni 2003

DDIs regnskab 2002 og budget 2003

	Budget 2003	Regnskab 2002
Kontingenter	25 .000	25.150
Tilskud m.v.	671.000	645.199
Indtægter vedr. lejre m.v.	1.000	129.854
Annonce-andel	12.000	13 .200
Indtægter i alt	709.000	813.403
Kontingenter, DUF m.v.	7.000	6.700
Visualis	80.000	80.950
Informationsmaterialer	150.000	115.263
Udgifter vedr. lejre m.v.	58.000	193.373
Møder og rejser	31.000	22.617
Kurser m.m.	10.000	2.499
Aktivitetsomkostninger i alt	336.000	421.401
Dækningsbidrag	**373.000**	**392.001**
Lønninger m.v.	363.000	299.460
Lokaleomkostninger	25.000	27.413
Administrationsomkostninger	40.000	93.041
Fællesomkostninger i alt	428.000	419.914
Resultat primær drift	**-55.000**	**-27.913**
Finansielle indtægter	8.000	11.098
Årets resultat	**-47.000**	**-16.815**

Som I kan se blev resultatet for 2002 et underskud på næsten 17.000 kr. Det skyldes primært, at vi har haft en udgift på 25.000 kr til stikprøveundersøgelsen og at DUF tilskuddet blev på 488.750 kr, ca. 20.000 kr. mindre end oprindeligt budgetteret. Ellers fulgte resten af regnskabet pænt budgettet for 2002.

Budgettet for 2003 udviser desværre et underskud på 47.000 kr. Vi er i gang med at finde ud af, hvor der kan skæres ned i udgifterne, for hvis vi ikke gør noget, vil 2003 så være det 3. år i træk med et underskud, som løber sig op til ca. 132.000 på 3 år.

Under informationsmaterialer for regnskabet 2002 og budgettet 2003 gemmer der sig udgifter i forbindelse med Projekt Grænser, i alt næsten 250.000 kr. fordelt på de 2 år. En meget stor del af det beløb har vi fået øremærket tilskud til, så Projekt Grænser kommer forhåbentligt til at koste DDU kun 15–20.000 kr.

Hvis I har spørgsmål til budgettet og/eller regnskabet, er I velkomne til at kontakte DDU. *Kasper Bergmann*

indhold

Nyt fra sekretariatet 3

Kanon kanotur 4

Cochlear Implant 6

Enhver døvs mareridt 7

Sushi, Sandaler og SuperExprestog 8

F3, filmfestival for døve i København 10

Farver i tegnsprogshuset 12

Kosmopolitten *første del...* 13

Katapult 14

10 år med Skateboard 15

Kosmopolitten *anden del...* 16

Fejl i sidste nummer

Anne Skov Hårdell har gjort os opmærksomme på at redaktionen i forbindelse med artiklen om tegnsprogspolitik i sidste nummer har kontaktet hende på hendes private e-postadresse.

Anne Skov Hårdell har derfor troet at det var hende som privatperson vi ville interviewe, og ikke som ansat på Center for Tegnsprog hvorfor vi faktisk skulle have henvendt os til hende på hendes e-adresse brugt på arbejdet.

Vi beklager fejlen.

visualis

Nr. 1-2002, 8. årgang
ISSN: 1396-4267
Redaktion:
Alex Stensholm (ansv.)
Em: alehan@aub.dk
Elisa Klejs Nielsen
Simon Bak
Pernille Nellemann
Mette Bjørnholt Bertelsen
Thomas Philip
Niels B. Mogensen

Sekretariat:
Danske Døves Ungdomsforbund
Postboks 704
Rantzausgade 60[1]
2200 København N
Txt: 35 24 09 19
Tlf: 35 24 09 12
Fax: 35 24 09 20
E-post: ddu@deaf.dk
www: www.visualis.dk

Annoncer:
Gurli Andersen
Horsensvej 1
Salten, 8653 Them
Tlf: 86 84 91 11
Fax: 86 84 85 10

Prepress og tryk:
Grafisk Værksted
Vandtårnsvej 100
2860 Søborg
Tlf: 39 56 09 90
Fax: 39 53 09 91
Txt: 39 53 09 92

Redaktionen påtager sig intet ansvar for uopfordret indsendt materiale. Redaktionen forbeholder sig ret til at forkorte og redigere breve og artikler der optages i bladet. Synspunkter fremført af de enkelte skribenter dækkes nødvendigvis ikke af forbundet eller af redaktionen.

Nyt fra sekretariatet

Sekretariaet:

Sekretariatet vil være lukket det meste af juli måned. De fleste bestyrelsesmedlemmer er nemlig »på arbejde« ifm Verdenskongressen i Canada

Møde med ungdomsklubber:

DDU har taget initiativ til at mødes med de 4 ungdomsklubber til et møde sidst i august. Her vil vi tale om samarbejde og om hvordan vi kan drage ungdomsklubberne mere ind i DDU's arbejde, men også få et bedre samarbejde i gang.

Mette Bertelsen stopper på sekretariatet

Jeg har siden januar 2002 været ansat på DDUs sekretariat som projektmedarbejder for DDUs Projekt Grænser. Ud over det har jeg stået for flere forskellige ting, såsom DDUs internationale udvalg og DDUs hjemmeside. Da jeg efterhånden skal til at læse videre, stopper jeg mit arbejde på sekretariatet den 30. juni 2003. Jeg sørger dog for hjemmesiden og nyhedsbrevene fra DDU frem til 1. januar 2004. Derefter kan det være at DDU skal bruge en ny sekretariatsmedarbejder – måske er det dig? Men i al fald vil jeg gerne takke DDUs dejlige bestyrelse og ungdomskonsulent for et rigtig godt samarbejde gennem 1½ år!

Mange hilsener
Mette Bertelsen

Modtager du nyhedsbreve fra DDUs sekretariat?

DDU sender hver anden fredag nyhedsbreve ud til dem der er tilmeldt. Nyhedsbrevene handler om hvad der rører sig i DDU – og så er der nyt omkring hvad der sker i den store vide døveverden set med unge øjne.

Tilmeld dig på www.visualis.dk

Foreningsdød..?

Af Michael N. Steenberg, medlem af DDU's bestyrelse

Som bestyrelsesmedlem i DDU, på tredje år, får man en voksende indsigt i hvordan unge danskere er i dag. Man er, både som privatperson og via DDU, i kontakt med diverse foreninger, ungdomsklubber og sportsklubber rundt i landet og tendensen er klar: De unge er blevet langt mere selvstændige.

I ungdomsprogrammet SWAP's udsendelse d. 10. maj 2003 blev der talt om forskellen mellem pligt- og lystmennesker, og her blev det bekræftet, at unge i dag har så mange bolde i luften, at det efterhånden er blevet sådan, at foreningslivet er blevet afhængig af de unge og ikke omvendt, som det var for cirka 10 år siden.

Landets ungdomsklubber oplever et faldende antal unge til arrangementer, sportsklubberne har svært ved at få spillere nok til kampene, for slet ikke at tale om frivillige til at ordne papirarbejdet. Og ved DDU's sidste generalforsamling var der ingen valgkamp og man måtte nærmest bede de få fremmødte unge om at stille op til diverse spændende poster hos DDU.

Og så til det chokerende: Mange ved, at der hvert år er Nordisk Børnelejr eller Juniorlejr, hvor unge fra hele Norden samles i en uge i sommerferien og har det rigtig sjovt. Mange på min alder har deltaget i lejrene og fået gode oplevelser og kammerater, som man stadig har kontakt med i dag.

I år skulle der være Nordisk Børnelejr i Norge og hvor mange tilmeldinger var der? Kun en!

Der bliver også, af medlemmer, sat spørgsmålstegn ved bestyrelsesarbejdet, både hos DDU og i det øvrige foreningsliv, da de fleste medlemmer ikke føler de får nok ud af at være medlem.
Hvad kan man så gøre for at undgå, at foreningslivet kommer til at lide en langsom død?

Enten kan man læne sig op ad »Laissez Faire« (laden stå til)-ledelsesformen og håbe på, at bøtten vil vende – ellers skal der et større indgreb til, f. eks. i form af en større omstrukturering?

Stod det til mig, så jeg gerne en omstrukturering, så der kom et tættere samarbejde mellem DDU og ungdomsklubberne i landet. At der kom en mere klar ansvarsfordeling af opgaver og arrangementer, med det formål at gøre det hele lettere og sjovere for alle.

Ideen skulle være at ungdomsklubberne får flere resurser til sociale arrangementer og at DDU får mere tid til det politiske arbejde. For der er slet intet godt i at bare at lade stå til.

Især i vores verden, er det meget vigtigt at vi har et stærkt foreningsliv, så vi forbliver synlige i det danske samfund og bevarer døvekulturen både nationalt og internationalt.

Det er jo sådan – som ved Folketingsvalg – at man får den bestyrelse man har fortjent og dermed også det aktivitetsniveau, der følger heraf.

I DDU's bestyrelse, har vi længe har været opmærksomme på problemet og vi har forsøgt at få medlemmerne med i debatten, men desværre uden synlig respons – og i debatforummet på vores hjemmeside er der ikke mere spænding end i en 89-årig's underliv.

Det kan/bør I gøre noget ved!

PJ + SKJOLDBY
GRAFISK HUS
dtp · layout · kopi · digital · offset · tryk i alle farver

Stenagervej 3 · 4000 Roskilde · Tel. 4630 6060 • Fax 4630 6062
info@pj-skjoldby.dk · www.pj-skjoldby.dk

SUSÅ KANOUDLEJNING
Næsbyholm Allé 6
4171 Glumsø
Tlf. 57 64 61 44
www.kanoudlejning.dk

AB BETONVARER
KLEMENSKER
Fabriksvej 13 · 3782 Klemensker
Tlf. 56 96 60 77 · Fax 56 96 61 89

SCALA GUDHJEM
Brøddegade 14
Tlf. 56 48 50 66 · Fax 56 48 50 66

SID
Hasle – Rønne
Rosengade 6 · 3700 Rønne
Tlf. 56 95 05 03

Dansk FolkeFerie
SANDVIG
Dansk FolkeFerie Sandvig
Langebjergvej 24,
3770 Allinge
Tlf. 56 48 03 16

Kanon kanotur!!!

Af Søren Winkel

Det blev til 4 dejlige dage med børnene fra Ringsted og omegn. Vi var sammen på kanotur i kristi himmelfartsferien.
Den første dag mødtes vi på Næstved station, hvor vi præsenterede os for hinanden. Derefter kørte vi til Susåens begyndelse. Her startede den første etape af vores kanotur.
Vi fik udstyret af udlejeren, og der blev fortalt om reglerne.
Vejret kunne ikke være bedre, der var blå himmel med en stærk gullig plet. Det var sjovt at se,hvordan børnene prøvede på at få stabilitet i deres kanoer. Vi ledere havde nemlig besluttet, at de skulle klare det hele alene for at få dem til at føle, at det var en ægte oplevelsestur, de var med på.

Karry og teenagesnak

Vi nød virkelig vejret, og holdt en frokostpause undervejs, før vi ankom til Frederikskilde, hvor vi slog os ned med vores medbragte telte. Det var ret nemt, efter et par indledende besværligheder, at slå teltene op.
Derefter gik vi en tur til Frederikskilde Strand som lå cirka 20 minutters gang fra vores teltplads. Der kunne vi se mange badende mennesker og der købte vi også is. Vi gik tilbage for at lave aftensmad, og vi fik kylling med ris i karry, det smagte fortræffeligt! Efter aftensmaden sad vi rundt om bålet som børnene havde lavet og hyggede os med forskellige historier. Der blev talt om sikker sex, rejser, kultur og teenageproblemer. Det var en spændende snak med dem, for vi var alle meget åbne omkring emnerne.

Nutella-kur og gys

Anden dag vågnede Tobias og jeg kl. 9. Vi blev vækket af vores evige arbejdsbi der også blev kaldet „spejderdreng" pga. hans gode evner ude i naturen. Tobias og jeg lavede morgenmad til børnene, og samtidigt pakkede børnene deres udstyr ned for at gøre sig klar til dagens nye kano-udfordringer.
Morgenmaden blev klaret ret hurtigt og vi måtte nærmest tvinge ungerne til at spise andet pålæg end nutella, da de ikke ville spise andet. De var heller ikke dumme, for de begrundede det med, at nutella var fyldt med energi, men alligevel...
Derefter sejlede vi videre tværs af Tylstrup Sø, vejret var stadig ret godt og stikkende.

Søen var ret stille, så vi besluttede os for at sejle tværs over søen i stedet for langs siden af kysten, da vi fandt det forsvarligt at gøre det. Til vores store overraskelse tog vores tur til den næste teltplads kun 2 timer.
Det var også svært at finde teltpladsen Sølinien, men efter nogen søgen fandt vi frem til pladsen og fandt os hurtigt til rette. Vi slog teltene op, og børnene fik frokost.
Resten af dagen var til fri rådighed og alle valgte at bade i det lune vand. Nogle børn ville have lidt slik og sodavand til vores gyser aften. Det skaffede vi og børnene guffede de usunde sager i sig. Hurtigt var det tid til aftensmad, hvor vi fik pasta med millionbøf i tomatsauce. Det smagte også godt.
Da mørket faldt på fortalte jeg en gyserhistorie, som jeg selv havde fundet på. Nogle af børnene blev godt nok bange, og den ene ville tage hjem og syntes, at lederne var skøre. Derfor brugte vi halv time på at berolige de „urolige" børn, og det gik fint.
Spejderdrengen var den eneste som grinede ad vores gyserhistorie, og stod hårdnakket fast på at få bevis for, at historien var sand. Derefter hyggede vi os om bålet og snakkede sammen om mange små ting. Vi gik i seng kl. ca. 23.

Godt vejr og vandgang

Den 3. dag vågnede vi kl. 10, og solen stegte igennem vores telte. Vi lavede igen morgenmad til børnene og snakkede om dagens rute og vi beregnede det til en tur på cirka 3–4 timer. Efter morgenmaden pakkede vi bådene.
Vejret var bare for godt, nogle af os var blevet røde og solbrændte – nogen enda forbrændte.
Vi sejlede i behagelig tempo og der var også plads til lidt pjat og sjov imellem bådene. Jeg faldt uheldigvis over bord da jeg skulle vende mig om, og havnede i det dejlige afkølede vand. Jeg faldt også for at redde vores ting på bådene, ellers ville båden også være kæntret med al udstyret, og den tanke var ikke særligt tillokkende.
Vi gjorde holdt ved en lille landsby, hvor man kunne købe lidt forsyninger hos købmanden. Så sejlede vi kun i 10 minutter, før vi nåede til vores sidste teltplads, som var fyldt med mange mennesker og telte.
Stemningen var også ret god. Vi slappede af ved åen. Nogle ville sejle tilbage til købmanden for at købe nogle ting andre sad sammen med os og hyggesnakkede. Vi nød virkelig det gode vejr. Tiden fløj ret hurtigt, og så var det igen tid til aftensmad. Vi gjorde et par grillbakker klar, og fordelte provianten rundt til grupperne, for aftensmaden blev som sædvanligt lavet gruppevis.
Maden var ret lækker og passede til det gode vejr, og derefter lavede vi underholdning for børnene, som gik ud på, at 6 børn skulle fordeles i 2 kanoer, hvor de skulle kæmpe om en fodbold, som jeg smed i vandet.
Det så ret komisk ud og nogle faldt i vandet. Vi fik ret mange tilskuere til vores lille konkurrence. Herefter hyggede vi os ved åen med chips, slik og sodavand, før de skulle gøre sig klar til den nye runde. Taberholdet skulle rydde op og lave bålet til aftenens hygge. Vi hyggede os ved bålet resten af aftenen.

„Øv... Hjem igen"

Den 4. dag hængte mange med hovedet, for de vidste, at de skulle hjem.
Vi pakkede udstyret ned, og spiste morgenmad i det gode vejr og snakkede om næste tur, som vi foreslår bliver arrangeret igen, for alle børnene syntes, at turen havde været en stor succes. (Naturligvis med os som superledere).
Den sidste dag var også den længste tur vi sejlede.
Vi sejlede i højt tempo for at holde vores tidsplan, men vi pjattede også en del på hjemturen og morede os højtlydt over mange små episoder, især da en båd kæntrede efter vores frokostpause. Alle blev godt nok våde, men heldigvis var det vores sidste dag, så det gjorde ikke noget.
Vi sejlede med strømmen hvilket gjorde vores hjemtur lidt lettere.
Kl. 14.30 ankom vi til Rådmandshaven, hvor bådene skulle afleveres og børnene blev hentet af deres smilende forældre. Vi var godt nok beskidte, men solbrændte efter 4 solrige dage.
Vi sagde pænt farvel til hinanden og blev enige om, at vi skulle gøre det igen en gang, og det må gerne være på Gudenåen, hvor der skulle være flere udfordringer.
Vi ledere synes, at det har været en rigtig fed tur sammen med jer, og syntes, at I har klaret turen ret flot, da vi på forhånd havde besluttet, at I skulle gøre alting selv. Tusind tak for denne gang!

COCHLEAR IMPLANT

Af Alex Stensholm

Mange forældre til nyfødte døve kommer naturligvis i en svær situation, men her er det afgørende at informationen viser sin egen styrke: Jo mere forældrene ved, des nemmere har de ved at vælge rigtigt.

I dag er der rigtig mange børn der får CI – og der er overlæger som helt klart anbefaler det selvom de ikke har det fjerneste kendskab til de døves verden eller dansk tegnsprog. Nogle vil sige at det er ren imperialisme, andre vil sige det er godt. Det er ikke til at finde et konkret og eviggyldigt svar på det mere.

Da jeg begyndte i Rugvængets Skole i Ballerup gik jeg med et afskyeligt stort høreapparat, og inden da havde jeg gået i en hørende børnehave og talte faktisk rigtigt godt, så jeg har snarere opfattet det som en forbandelse end som en fordel.

Jeg gik utallige gange til artikulationsundervisning, men samtidig lærte min mor og min søster tegnsprog. Dog har vi altid brugt stemmen over for hinanden. På Rugvængets Skole var der ikke meget tegnsprog, for undervisningen lagde stor vægt på det talte sprog, og det var ikke noget der ligefrem opmuntrede mig.

Da jeg blev 9 år, ønskede jeg at gå på en døveskole. Det blev så Randersgade Skole (senere nedlagt til fordel for Kastelsvejskolen). I Randersgade stoppede jeg med høreapparatmonstrummet og gik med hørehængere, men det varede ikke længe før jeg bogstaveligt talt kvittede dem. Det var herligt at gå i Randersgade, for der var tegnsprog og døve overalt – siden da har dansk tegnsprog været mit modersmål, og jeg ser tilbage på artikulationsundervisningen som noget afskyeligt og unødvendigt for mit vedkommende. Jeg blev altid taget ud af klassen for at gå til artikulation.

Jeg havde foretrukket at ressourcerne var blevet brugt på en bedre måde, nemlig flere tegnsprogstimer. Fyr alle artikulationslærerne og ansæt tegnsprogskonsulenter eller hvad Center for Tegnsprog (KC) nu ynder at kalde dem!

Den dag i dag taler jeg uhyre sjældent, for det talte sprog er for mig simpelthen et kunstigt sprog, som den døve ikke kan bruge til noget. Så hvorfor skal døve børn med djævlens (og alle pædagogers) vold og magt lære at tale?

Selvom nogle vil påstå at min situation ikke har været den samme som CI-børns i dag, er der dog fællestræk.

Men:
Nu har vi fået den uønskede situation ned i hovedet.
Der CI'es på livet løs, og følgende spørgsmål dukker op:

1) Hvorfor skal børn have tegnsprog når de har fået CI?
2) Hvorfor vælger nogle døve voksne at få CI?
3) Bliver døve børn som rigtigt hørende når de har fået CI?
4) Er artikulationsundervisning ikke en kunstig måde at lære et sprog på (den tid der bliver brugt på det)?
5) Er det ikke bedre at bruge ressourcerne (CI-operationer og taleundervisning) på dansk tegnsprog og andet godt?
6) Hvad betyder det for døves kultur og tegnsprog at der er kommet en »ny« gruppe?
7) Eller skal vi simpelt hen opfatte CI som et avanceret høreapparat?
8) Er CI begyndelsen til et nyt oralstadium? Begynder døveskolerne at favorisere CI-elever og degradere døve elever? Kommer talen tilbage?
9) Er det muligt at lave et samarbejde hvor man siger: CI-børn må lære at tale uden for skolens fastlagte skema, for døveskolerne HAR dansk tegnsprog som det primære sprog?
10) Hvad sker der med døve forældre med døve børn – hvordan er de stillet i forhold til CI-børn – og bliver kampen sværere fordi der er flere og flere CI-børn i en klasse i fremtiden?
11) Hvordan vil CI-børns syn på CI være om 10–15 år når de er blevet gamle nok til at danne præcise meninger?
12) Eller: Har vi ikke noget at frygte?

Det er nogle af disse overvejelser man kan tage med i betragtning, og man kan også overveje hvordan Danske Døves Landsforbund (LF) har stillet sig over for denne problematik, og hvad er Danske Døves Ungdomsforbunds holdning? Disse områder vil blive undersøgt i septembernummeret.

Netbank når du vil
- www.danskebank.dk

På Danske Netbank kan du bestille rejsevaluta, ansøge om lån, betale regninger, overføre penge, købe aktier og tjekke konto-bevægelser.

Tænk på penge. Når det passer dig.

Danske Bank

SunChemical

Sun Chemical A/S
4600 Køge • Telefon 56 67 75 85

Af Pernille Nellemann

Enhver døvs mareridt

Hvem kender ikke det? Når man er i byen og møder nye mennesker, som ikke ved så meget om døve. Det begynder næsten altid med at folk kommer til en og begynder at tale til en. Og når man **forsøger** at vise folk, med hænderne, at man ikke kan høre – hvad så?

Jo såmænd – de begynder blot at råbe, så står man der og fægter med både hænder og arme og forsøger **virkelig** at sige at ens ører er døde – total døde.

Og de råber blot endnu højere og højere indtil de fatter det og når de **endelig** fatter det, bliver de helt stille...

1: Kan døve få kørekort?						
Fyrene:	ja	11	nej	4	ved ikke	0
Pigerne:	ja	11	nej	3	ved ikke	1

2 : Kan døve danse til musik?						
Fyrene:	ja	9	nej	2	ved ikke	4
Pigerne:	ja	14	nej	0	ved ikke	1

3: Kan døve og hørende komme sammen?						
Fyrene:	ja	15	nej	0	ved ikke	0
Pigerne:	ja	14	nej	0	ved ikke	1

...Men hvorfor løber fyrene oftest deres vej når de ser vi er døve, når de nu siger, at døve og hørende godt kan komme sammen? Hmm.....

Så **måber** de som regel lidt.

De tre udveje:

Derfra kan de kun gøre et ud af de tre ting: de kan vælge at mumle undskyldende og derefter nærmest løbe væk til deres egne venner og fortælle om miseren. Så står man ofte bagefter og tænker »hvad var det egentlig han/hun ville??« men drop det; er de smuttet så er de intet værd.

Den anden mulighed er at de begynder at råbe usammenhængende og flippe vildt ud og påstå at man *ikke* er døv. Så står man der og forsøger at forklare vedkommende at man virkelig *er* fuldstændig døv, men det nægter vedkommende at tro på for vedkommende har jo set en danse.

Ja det er en svær en, og man kommer virkelig til at hade dem, for man kan jo ikke gøre andet end at gå fra dem, men desværre plejer de at følge efter en og blive ved med at påstå at man spiller skuespil.

Så må man simpelthen hente sine hørende venner til at forklare vedkommende. Hjælper det ikke så hent vagten, for det er jo ikke fedt at være i byen med en fulderik der står og råber en i øret hele natten.

Den tredje mulighed er de modige. De vælger at tage udfordning op, og bombardere os med dumme spørgesmål. (Jeg ved godt at dumme spørgsmål ikke findes, men for døve er det her simpelthen for trættende og derfor »dumme«)

De dumme spørgesmål kan være noget som: »Kan du danse?« »Kan du høre?« »Hvis du ikke kan høre, hvordan kan du så danse til musikken?« »Kan du få kørekort« Og bla bla.. Så står man der i sit score-tøj og fortæller den samme historie man fortalte sidste weekend i byen og weekenden før.

Men når man har gennemgået den samme trummerum, begynder man heldigvis at tale om jobs, studier og alt muligt, derfra er det nyt og spændende!

Men hvorfor stiller de egentlig de dumme spørgsmål? Ved de det virkelig ikke, eller forsøger de at rette op på den pinlige oplevelse ved at råbe deres stemmer hæse?

For at finde ud af det foretog jeg en lille test. Jeg tog 15 tilfældige fyre og 15 tilfældige piger og stillede dem 3 spørgsmål – svarene kan du se på skemaet. Fyrene og pigerne – dem kan du se på forsiden.

Sushi, Sandaler og SuperExprestog

Af Simon Bak

Indtryk fra min rejse til Japan?

– En stor ø i Stillehavet – en flot og dejlig ø med over 60 aktive vulkaner. Befolkningsantallet: 126,6 millioner indbyggere. Alene i hovedstaden, Tokyo bor der 12 million mennesker.

Efter en 11 timers flyvetur fra Amsterdam i Holland til Tokyo i Japan, havde jeg tænkt virkeligt meget over hvordan Japan var, billeder var ikke nok. Jeg var spændt på hvordan Japan var.
Man regner med at det måske ligner hvad man havde tænkt sig, men nej! Det var virkeligt anderledes end jeg forventede.
... Jamen, hvordan er Japan?

Vejret og paraply

Vejret skifter meget hurtig i Japan. F.eks. skinnede solen den første dag med virkeligt dejlig vejr. Men den anden dag regnede der pludselig hele dagen – virkelig en kedelig grålig dag. Den tredje dag var der så tåge overalt, som man kan næsten ikke kunne se igennem.
Og så solen igen.
Man kan aldrig forudse hvad der sker i morgen, derfor har alle japanerne deres paraply med hverdag – også skolebørn. Det er lidt morsomt at se alle japanerne går rundt med paraplyer over hovedet, man ser aldrig noget der ligner her i Europa.

Mad og Sushi

Mad er en vigtig del af Japans kultur, japanerne elsker mad, og går meget op i hvordan det smager og endda også i at pynte det. Især Sushi, rå fisk serveret med blandt andet ris og tørrede vandplanter. Japanerne spiser meget fisk, faktisk hver dag, også til morgenmad. De spiser dog ikke så meget kød som europæerne.

Mange restauranter og de forskellige spisesteder har udstillingsvinduer ud for steder med „plastic-mad", som forestiller de forskellige retter, som restauranter byder på. Så behøver man ikke læse menuen, hvilket var heldigt da vi ikke kunne læse de japanske bogstaver.

Tøj og uniform

Her i Europa går man på arbejde i almindeligt hverdagstøj. Men i Japan gør man ikke sådan, når man skal på arbejde, især kontorarbejde, skal man gå rundt i jakkesæt og slips. Det gælder selvfølgelig også damer (!).
Man ser jakkesæt overalt. Og de japanske skolebørn har deres egne skoleuniformer: Drenge med pæne sorte bukser og jakke med skolens logo – pigerne med mørkeblå kjole, skjorte og jakke. Alle er ens.
Dog er der nogen der stadigvæk går rundt med det traditionelle japanske tøj: kinomoen og sandalerne. Dog er det få; man ser næsten ingen i Tokyo,

i Kyoto er der flere. Det er især sjovt at se hvordan de går rundt med mobil, og endda også kører på scooter, med kinomo på.

Mennesker og høflighed

Japanerne er meget høflige. Høfligere end europæerne. Når man står midt på Tokyo station og ikke aner hvor man skal hen, kommer der pludselig en mand og spørger om han skal hjælpe. Og der er faktisk mange der gør det. Mange steder, især i templer, men også i private hjem skal man tag sko af når man går ind, og på igen når man går ud igen.
En dag jeg står og venter på toget, ser jeg pludseligt en hær af rengøringsdamer der står på række op af perronen. Hvad laver de? Jo, da toget ankommer, går de ind i toget og begynder at gør rent.
Der mærkelige er at se dem står på række med præcis afstande mellem

hver af dem. Bagefter da jeg skulle ind i toget, brasede man ikke bare ind som vi danskere gør. Man stod i kø; en efter en. Og selv togkonduktøren var meget høftlig, han kommer ind i vognen, bukker og siger at nu skal han tjekke billetter. Når han er færdig bukker han igen og siger tak.
Jeg var overrasket over at der ikke var nogen som lænede sig op af væggen eller satte albuen på bordet og hovedet i hænder. Det gør man bare ikke. Man skal være pæn.
Men når de spiser, smasker de med høj lyd. Og de sidder endda med mobilen i hånden i en restaurant.

Teknologi

Når man snakker om teknologi, siger man at Japan er langt foran Europa og USA. Og Japan er faktisk førende indenfor det teknologiske område. Man ser alt muligt forskelligt slags teknologi i tingester i overalt: flotte reklameskærme i gågaden, tjenere i restauranter der har egne PDA´er som skriver regningen ind, og printer ud, osv.
I Tokyo er der ét bestemt sted hvor man kan købe alt i teknologi, nemlig *Akihabara*. Her er der masser af små butikker der handler i tv, computere, PDAer, mobiltelefoner, USB-diske og mange anre digitale tingester.
Priserne er ikke just høje som her i Europa, snarere tværtimod. F.eks. kan man få en mobiltelefon med alt, bl.a. farve display og kamera, til 400 kr. – en skam de ikke kan bruges her i Europa.
En ting fik mig til at tænker er, at nok er japanerne verdensmestre i teknologi, men når man går i byen, bemærker man at strømledninger er ikke ført under jorden, men hænger på pæle, også telefonledninger. Og næsten hvert eneste hus har sin egen parabol i sted for en fællesantenne...

Transport og SuperExprestog

Japan er et kæmpe stort land, derfor er transport vigtigt. Det mest brugte transportmiddel er tog. I Japan findes der en 5–6 forskellige slags lyntog, de kaldes SuperExpress. Nogle stopper ved hver station, andre stopper ved få stationer. Andre igen kun ved de store byer som f.eks. Tokyo og Kyoto.

I Tokyo er den vigtigste transportform subwayen, deres metro. Rigtigt mange mennesker bruger den, til og fra arbejde, fordi det er den letteste måde at komme rundt i Tokyo.
Oppe i bjergerne, bruges der dog mere busser, de er små og ser sære ud. Hvorfor? Jo, for de er nemme at kommer op i bjerge med ad de snoede veje, hvor de kører ret vildt og hurtigt.

Men man kan ikke snyde sig fra at betale som i Danmark. F.eks. tager man i bussen en billet fra en automat. Når man så skal af, går man hen til chaufføren og stikker billetten tilbage i automaten, og den svarer så på hvor meget du skal betale. Næsten sammen system er der i subwayen. Snyd duer ikke i Japan.
Til gengæld er taxier faktisk billige. Fra vores hotel i Kyoto til Kyoto Station er der ret lang, men vi betalte kun 70 kr. for turen.

Natur og miljø

Japan er en kæmpestor ø i Stillehavet. Alle de flade område i Japan er faktisk dækket af byer, hvor bjergerne dækket af rismarker og tetræer. Der er også over 60 aktive vulkaner i Japan, bl.a. vulkan Fuji.
Når man sidder i toget ser man bjerge og rismarker hele tiden, men når man kommer forbi de flade områder ser man kun byer. Oppe i bjergene er der oftest tåge og fugtigt og virkelig flot natur med masser af træer.

Der er også masser af svovlkilder oppe i bjergene som man kan bade i – dejligt varme kilder fra vulkanen.
I byerne er der mange parker med templer. Bogstaveligt talt midt inde i byerne. Jeg så bla. en stor park med bonsai træer og planter og endda en sø, med en lille ø midt på søen. I Japan er koi-karper meget udbredte, og man ser dem i søer ved templer med forskellige flot farve.
Når man går rundt i parker, bliver man sommetider overrasket over hvor store templerne egentligt er. De er virkeligt store. Lige store som et slot eller en borg – bare af træ. Nogle af dem er dækket af guld hvilket er virkelig flot!
I Kyoto er der omkring ca. 4000 templer. Små og store templer.

"Ta en tur til Spanien"

- og forkæl dig selv...

SPANIEN / ÅRHUS SVØMMEHAL
er badeanstalten med de mange muligheder.
Tag hele familien afsted og få en god fælles oplevelse
eller forkæl dig selv med en tur i dampbad
evt. suppleret med et besøg hos enten massør,
skønhedsklinik, zoneterapeut, frisør eller café.

SVØMMEHALLEN:
Trænings / motionsbassin 25 m – 28 grader
Spabad 34 grader – kører i 10 minutters interval
Børnebassin med meget legetøj – 28 grader
Baby / varmtvandsbassin – 34 grader
Søndage er store familiebadedag
– børn må være i alle bassinerne.

VARMLUFT:
På varmluftsafdelingen tilbydes varmluftsrum,
dampbad med salt og olie, isbrus, omklædning
i kabiner og selvfølgelig adgang til svømmehal og sauna.
Børn under 15 år har ikke adgang til varmluftsafdelingen.

ALM. AFDELING:
På både dame- og herreafdelingen er der puslebord,
badekar, kravlegård og høj stol, så her er alle muligheder
for at bade før og efter svømmeturen for både forældre
og børn/babyer, og der er også mulighed for
en tur i sauna og dampbad.

BABY:
I perioden september – april står der hver mandag og
onsdag kl.10.00–12.00 en instruktør klar med råd og
vejledning ved babybassinet (incl. billetpris).

ÅBNINGSTIDER:
Mandag–fredag kl 07.00–21.00
Lørdag kl.07.00–17.00
Søndag kl.09.00–17.00

Besøg os på www.aarhus.dk.

ÅRHUS SVØMMEHAL · SPANIEN 1 · 8000 ÅRHUS C · TLF. 86 13 25 77

Turistbusser · sovebusser · liftbus

14 - 75 pers. bus
God kvalitet
Lave priser

Adrians Turistfart

Tlf. 47 72 11 97 • Fax 47 72 12 12
www.adrian-bus.dk

KRØLLE-BØLLE KIOSKEN
v/ Johnny Rønne Jensen
Fyrvej 2B, Dueodde
DK-3730 Nexø, tlf. 56 48 86 98

F3 – festival

Danmarks første filmfestival på tegnsprog – FilmForumFest – slog dørene op i weekenden d. 16.–18. maj. Det skete i Filmhuset i hjertet af København.

Filmfestivalen bød udelukkende på film, hvor døve har spillet en rolle enten på lærredet eller bag kameraet. Flere både prisbelønnede og hidtil helt uviste film rullede hen over de tre store biografiærreder.

Det er nok de færreste hørende, der har tænkt over det, men døve har faktisk været hægtet helt af den succes, som dansk spillefilm har oplevet siden dogmefilmene. Det skyldes, at filmene ikke har været tekstet eller tegnsprogstolket i biograferne.

Det var netop en af årsagerne til, at ideén om F3 opstod – en filmfestival udelukkende på døves præmisser. Alt foregik på dansk tegnsprog og filmene blev vist med undertekster eller blev tolket af døve selv.

Filmfestivalen var åben for alle - døve og hørende. Deltagerne blev bombarderet med visuelle oplevelser, som kunne forstås af alle. Desuden var flere af filmene med undertekster og kan dermed også sagtens ses af hørende.

Arbejdsgruppen håber, at der vil blive arrangeret en ny filmfestival om 3–4 år.

F3 – anmeldelser

Af Pernille Nellemann

Lene Hempel i en vovet orange sag...

RESEVOIR WOLVES - England

En kortfilm med lærredet fyldt med bly. Den handler om et bankrøveri hvor et hold på 6 fyre samarbejder om et kup som lykkes, og bagefter mødes de i et lagerrum hvor de 4 andre finder ud af at den ene er såret.

Så kommer det geniale fupnummer hvor den dødes ven skyder alle og tager pengene sammen med den døde som overhovedet ikke var død.

Alt foregår på tegnsprog og med god stil. Det er en film som er inspiret af Quentin Tarantions film Resevoir dogs. Filmen er lavet af Remark!

SKYE – England

En kortfilm om en ung døv pige, hvis mor lige er død. Hun rydder op i sin mors ting og finder en film hvor hun ser sin mor danse rundt og er lykkelig.

Hun bliver overtalt til at tage med til en 70'er fest og modvilligt stopper hun filmen og tager til festen. Der møder hun en fyr som får hende til at glemme og få ro i sindet, smile igen. Men han forsvinder sporløst og da hun kommer hjem og starter filmen igen, er den selvsamme fyr med i filmen.

Måske er han hendes far, måske en god ven som moderen elskede i sin ungdom og ville give datteren den glæde. Hvem ved?

Filmen er lavet af Dreadful Film Producions.

L'ARTISTE – Frankrig

Filmen giver et indblik i en kunstners måde at skabe ideer og arbejde på. Kunsteren, Levent Beskardes, laver billeder af ord, på en måde vi ikke ser til hverdag.

F.eks skibet, så tegnede han ½ bund af skibet ½ af sejlet og ½ af bunden formet som en hånd og ½ af sejlet som en hånd, forstil dig en tegnet ordbog med ordet skib og sæt en rigtig båd ind i hænderne så hænderne også er båden.

Det var rigtigt smukt lavet og der var flere forskellige tegninger, båd, due, fly, kat, måne og flere andre.
Kunsteren har selv lavet filmen ved hjælp af spejle, så han kunne se om det hele var iorden. Flot klaret.

SILENT LOVE - Frankrig

Filmen er utrolig smuk, kærlig og hård. Den handler om hvor vigtig kommunikation er i livet og om at tro på sig selv, sin egen identitet.

Der er to gode døve skuespillere med i filmen, Emmanuelle Laborit, (Frankrig) og Lars Otterstedt (Sverige). Filmen handler om en pige, der i hele sin barndom har levet nærmest isoleret med hjemmelærer. Hun taler flydende tegnsprog, men hendes omgivelser misbilliger det, hun kommer på et nonne-kloster og al kommunikation foregår på skrift og små tegn. Hun begynder at arbejde på et herberg i en større by i nærheden og der møder hun en fyr som også er døv.

Han lærer hende at give slip på grænserne, være sig selv og være stolt over at være døv. De forelsker sig i hinanden, men hele tiden er der forhindringer. Han sjæler penge fra folk og hun vil ikke have det for det er jo imod reglerne. Han lover halvhjertet at holde op, og dagen hvor de skulle forlade det hele og starte forfra, bliver han genkendt på gaden af en han bestjal, han forsøger at flygte men falder i floden og drukner.

Pigen bliver fortvivlet og tager til klosteret og siger farvel og rejser til Washington hvorefter hun begynder på Gallaudet Uni og for første gang bliver hun sig selv. Filmen drejede sig mest om at kæmpe for at være sig selv og det var en flot præstation.

BREAKING THE SILENCE - Kina

Filmen er kærlig og samtidigt hård og frusteret.

Filmen foregår i Kina og handler om forholdet en døv dreng på 5 år og moderen, Sun Liying, der forsøger at gøre drengen Zhen Da så normal som muligt. Hele tiden underviser hun drengen i at udtale ordene, så han kan bestå testen før han kan begynde på den lokale skole.

Men en dag kommer drengen op at slås fordi han blev drillet og han kommer til at ødelægge den ene høreappart. Fra den dag bliver alt meget sværere, for et nyt høreapparat koster 5000 yuan og det har moderen ikke råd til. Hun bliver nødt til at slide meget hårdt i det og midt i det hele dør hendes fraskilte mand, og moderen blev nødt til at fortælle Zhen hvad døden er. Det er hårdt for Zhen, for han forstår ikke, at noget levende kan gå bort. Han bliver ved med at forveksle døden med farven rød.

Moderen der både har en avisrute og et rengøringsjob kæmper for at spare op og en dag bliver hun næsten voldtaget på et sted hvor hun gør rent. Hun slipper dog fri og truer manden så hun får penge nok til en ny høreapparat. Men drengen gør oprør for han kan ikke forstå hvorfor det kun er ham der skal gå med høreapparat. Efter den dag må moderen gøre op med sig selv: *hvem var ulykkeligst over at drengen er døv?*

Filmen har en god historie og pointe, men det er et minus, at alt foregår med tale og uden nogen form for tegnsprog.

Farver i Tegnsprogshuset

Af Thomas Philip

Det er en ufravigelig kendsgerning

... at vores land er blegt og kommunefarvet, men dog brydes dette af farverige indslag i form af danskere som ikke synes så hvide, men findes i samtlige nuancer fra anatolsk til chilensk.

Hvordan klarer disse farverige mennesker sig i et blegt land med restriktiv farvepolitik? Jeg vovede mig en søndag i Tegnsprogshuset og lod mig overvælde af farverigdommen der prægede Søjlesalen den dag. Den internationale klub havde nemlig træf, og forårsagede derfor den kulørte stemning.

Klubbens formand, Børge Laursen, afholdt en informationsstund med EU som tema. Han fortalte mig at han jævnligt formidler nyheder og anden samfundsmæssig information til klubbens medlemmer. Han nævner desuden, at der er mange som keder sig derhjemme i weekenden, og synes derfor klubben er en oplagt mulighed for dem at mødes og på den måde at kunne føre en tålelig tilværelse i Danmark.

Mange har også svært ved at komme i 1866 blandt danskerne, så klubben er et skridt mod danskheden.

Jeg udså mig tre unge mennesker som blev stillet et par spørgsmål om deres situation.

International klub B17

Formand: Børge Laursen

20 nationaliteter

2 grundregler:
Bandlyst at diskutere religion /politik og ytre sig racistisk

30–40 faste medlemmer

Efter sommerferien mødes klubben den 1. fredag og den 3. lørdag i måneden.

Uğur Şimşek
24 år, Tyrkiet

Hvorfor er du kommet her i klubben og her i landet?

Jeg kommer her for at få ting at vide og for at træffe mine venner. Men ikke mindst for at snakke og have det hyggeligt. Min kone hentede mig fra Tyrkiet for snart 3 år siden. Dengang talte jeg kun tyrkisk tegnsprog, så det hjalp at komme i klubben og få lært dansk tegnsprog.
Der var ingen problemer med at komme her til landet. Jeg fik hurtigt arbejde på et stålværk i Næstved.

Hvordan er landet og folket?

Her er udmærket, men når man nu bor i Næstved sker der ikke så meget. Det er trættende at skulle tage til København for at komme i klubben eller træffe mine venner. Men her fungerer alt. De fattige får hjælp, det sker ikke i Tyrkiet. Danskerne er dog mistænksomme over for mig og de andre fra Mellemøsten, men så snart de har lært mig at kende går det meget bedre. På arbejdet tog det et stykke tid før kollegerne begyndte at acceptere og derefter snakke og omgås med mig.

Hvad med sproget?

Jeg kunne ikke komme til at starte på VU-KC, da kommunen syntes det var for dyrt. I stedet har jeg været til almindelige kurser i lokalområdet, men det har ikke rigtigt fungeret. Jeg har blot lært dansk tegnsprog ved at komme her på klubben. Det er lykkedes mig at starte på et sted i Nykøbing Falster, hvor kommunen har skaffet tegnsprogstolk til kurserne, så jeg håber det går bedre med at lære dansk på den måde.

Neonilla Lipšjavičute
20 år, Letland

Hvorfor er du her?

Jeg er kommet her i dag fordi jeg har været her to gange tidligere. En ven tog mig med første gang, og jeg syntes godt om klubben så jeg er kommet igen.
Jeg har nu boet her i Danmark i 10 måneder, og gået i skole i 8 måneder. Min mor giftede sig med en dansker, og jeg flyttede sammen med familien hertil.

Hvad synes du om danskerne?

Her er fint, og jeg synes her er rigtig mange muligheder for at gøre det du gerne vil. Døvekulturen her er bedre end det land jeg kom fra, Letland. Her omgås døve med hinanden uanset social position, man føler sig velkommen de fleste steder.
I Letland var der polarisering i døvesamfundet, de velbelæste holdt for sig selv, ligeså gjorde de der ikke var det. Ellers er danskerne søde og yderst velinformerede, og gode til at snakke med.

Det danske sprog?

Det er ikke så svært med sproget. Jeg gør meget for at lære det, ved at se fjernsyn, fx Viften og andre programmer, læse aviser, bearbejde de sproglige indtryk hver dag. Jeg kunne hurtigt lære det danske tegnsprog og svare på dansk tegnsprog når danskerne ikke troede jeg kunne dansk tegnsprog.
På VU-KC, der hvor jeg går nu, lærer jeg at skrive dansk, det går godt med det. Når jeg slutter i VU-KC starter jeg på Nyborgskolen.

Mürüvvet Öcal, 23 år, Kurdistan/Tyrkiet

Hvorfor er du kommet her i klubben?

Jeg laver ingenting hjemme. Her er gode muligheder for at komme i snak og hygge sig med nye eller gamle bekendte. Man møder mange nye ansigter ved at komme her i klubben. Det er spændende at høre om de andre kulturer, og deres traditioner.
Indtil for nylig sad jeg i klubbens bestyrelse, og har været med til at arrangere forskellige aktiviteter i klubben.

Danskerne, hvordan er de?

De er ret søde, og så er de hyggelige at snakke med.

Sproget?

Det var meget svært med sproget.
Da jeg kom hertil som 18-årig talte jeg kun tyrkisk tegnsprog. Jeg husker at det var utroligt svært og frustrerende at skulle lære det danske tegnsprog. Men nu synes jeg det går godt.

KOSMOPOLITTEN

Af Pernille Nellemann og Thomas Philip

Strøget – den modsatte vej

Hvad gemmer sig i den modsatte retning af Strøget? Gå ikke instinktivt mod Strøget, men prøv den anden vej fra Nørreport.

Delores café og takeaway
Frederiksborggade 18, Kbh. K

Efter Café Klimt (bagsiden) behøvede vi noget kaffe og tjekkede ind i den nye kaffebar lige ved metro-nedgangen til Nørreport station.

Stemningen allerede meget mere urban og moderne. Indretningen er inspireret af naboen: På barens sider var der malet fliser som der også er på stationens vægge og på væggen hang der et stort stationsur. Vi satte os ved den store glasvæg mod gaden så vi kunne se de defilerende mennesker på vej til eller fra stationen.

Efter at have kigget på det omfattende kaffekort besluttede vi hver at gå vore egne veje, den sunde og den søde. Grøn te i kande, 24 kr, og boller fra Emmerys med smør, 14 kr., og is-latte, 25 kr, og chokolademuffin, 14 kr.

Betjeningen var yderst kvik og hurtig. Bollerne var selvfølgelig meget gode, og teen var meget frisk og smagte som om tebladene var friske. Is-latten var forfriskende kold med god og behagelig kaffesmag. Muffinen var sprød udenpå og blød og saftig indeni med gode chokoladestykker.

Der var megen støj mens vi sad og drak. Der blev slæbt kasser ind, og der var rabalder så vi kunne mærke det. Desuden virker stemningen højrøstet, ikke et sted man sidder fordybet i hinanden over en kop kaffe, altså en ren stationsstemning.

Vi er så positivt stemte overfor det sted at det får 4 v'er ud fra en kosmopolitisk vurdering.

VVVV

Læs også bagsiden ...

Katapult
– ungdoms-uddannelse for døve

Tegning af Teddy Witzansky

– Castberggård startede i 2001 »Den Frie Ungdoms-uddannelse« for døve. Det blev en stor succes. 9 unge døve begyndte uddannelsen og 7 ser ud til at gennemføre uddannelsen her til sommer.

Desværre lukkede regeringen denne uddannelse. På Castberggård er vi dog blevet enige om, at ville fortsætte denne uddannelse, da de unge, der har taget uddannelsen har været så glade for den, og fordi vi tror på, at den kan give andre unge nogle gode muligheder for at komme ud på arbejdsmarkedet og få prøvet sig selv af inden de vælger deres bestemte uddannelsesvej.

Denne nye uddannelse hedder »KATAPULT« og starter den 4. august 2003.

Så måske er der nogle af jer, der ikke helt ved, hvad I vil fremover, eller måske har I fået afslag på videregående uddannelse ja så er »KATAPULT« måske en idé. Der er fortsat flere pladser, men skynd dig !

Hvis du vil vide mere om denne uddannelse kan du henvende dig til Castberggård eller til Lene Hempel DDU

Et lille tips til jer, der overvejer at tage den nye Fuu / »KATAPULT« er at det er en meget god ide, at I bestiller tolk i god tid!!!

Lene Poulsen
Katapultansvarlig

10 år på s

Martin Astrup har nået i den danske skateboa og han nåede at blive Jyllandsmester i skate

Ordbog:

Switchstance 180 frontside flip:
Switchstance betyder at man kører mod den anden retning, man er vant til. Så hopper man og drejer kroppen 180 grader, imens boardet følger med og snurrer samtidigt, før man lander.

Ordbog:

Switchstance 360 flip:
Man kører den modsatte retning man er vant til, og så hopper man mens boardet drejer 360 grader, samtidigt med at den snurrer, og så lander man.

Ordbog:

Platform:
Der findes 4 forskellige platform.

1. Street: Det er hvor man skater på trapper, metalrør osv. Det er standarden i dag.
2. Rampe: Det kender mange sikkert, man skater på en vert rampe, som ligner en halv rør.
3. Freestyle: Den er næsten uddød, det er hvor man kun skater på asfalt og laver en masse flip osv.
4. Styrtløb: Der hvor man skater ned ad bjerge.

skate board

INTERVIEW med MARTIN ASTRUP

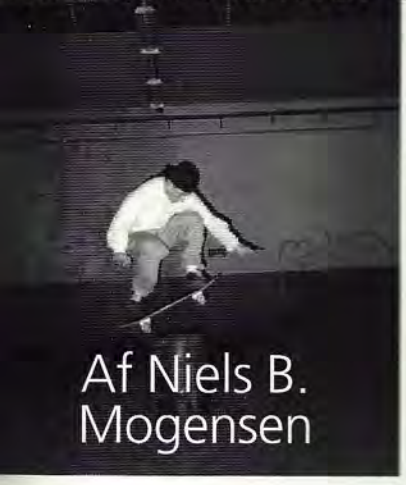

Af Niels B. Mogensen

Fortæl lidt om hvor du bor og hvor gammel du er?

Jeg kommer fra Fredericia og er 24 år.

Hvad fik dig til at begyndte at stå på skateboard – og hvor længe?

I 1991 tog jeg med mine forældre til en sommerfest i Fredericia, og der var nogle skater som lavede opvisning, og der fik jeg min første interesse i skateboard, så jeg fik anskaffet en Fætter BR-skateboard, og 2 måneder senere fik jeg min første professionel bræt.

Og jeg stoppede med at skate i 2001, pga. jeg fik en knæskade, som gjorde at jeg måtte stoppe. Så det vil sige at jeg skatede i alt i 10 år.

Hvad skete der i de 10 år, som ligger mellem disse to billeder?

Hvad er din yndlingstricks – og hvad var dit favorit-platform?

Har mange forskellige ... switchstance 180 frontside flip og switchstance 360 flip, og min favorit platform er nok street.

Tog du med til nogle skateboard-konkurrencer?

Jeg nåede at komme med i 6 forskellige konkurrencer.

Har du vundet nogle mesterskabstitler – hvilke?

Blev engang jyllandsmester i skateboard, og opnåede en 8. plads i åben DM
hvor der kom forskellige topskatere, f.eks. den verdens berømte danske skater Rune Glifberg (som vandt VM i rampe i 2000 og 2001. red).

Blev du sponsoreret – hvilket?

Bjerggeden fra Fredericia, APQ fra Middelfart og blev kortvarigt sponseret af skateboard butikken FTC i San Francisco, Spalt (lille firma drevet af Frederik Bengtson før APQ)

Havde du døve at skate sammen med?

Niels (intervieweren. Red) og Torben. Da der er få døve skatere i DK. Jeg skatede mest sammen med hørende.

Hvordan var det at skate sammen med hørende?

Kan huske en episode i Pjedsted, hvor jeg skatede samme sted som nogle hørende, og et halv år senere blev jeg hurtigt bedre end dem, og de begyndte at mobbe mig. Og så senere mødte jeg Morten Thue, som tog mig med til en konkurrence i Herning, hvor jeg blev Jyllands mester.

Så tilbage til Fredericia præsenterede Morten mig for Frederik Bengtson i Bjerggeden.

Og så spurgte Frederik om jeg kunne tage med til Middelfart og der begyndte jeg at skate sammen med hørende fra Middelfart.

Var der nogle danske topskatere du skatede sammen med?
Var meget sammen med Frederik Bengtsson, Pauli Lynnerup, Carsten Rask og Thomas Elmkjær.

Hvad er din råd til de døve der vil begynde at stå på skateboard – sammen med hørende?
Skab din egen stil, og kopier ikke andres stil. Skateboard er sjovt, men prøv ikke at efterligne de professionelle, for så kommer du til skade.

Du har taget på en skateboardtour til San Francisco, hvordan var det? Mødte du nogle professionelle skatere?

Mødte Mike York, Mike Carroll, Ben Sanchez, Keith Hufhagel og Karl Watson.

Tog derovre sammen med Frederik Bengtsson og Danni Andreassen.

Det var lidt kedeligt, fordi jeg følte mig lidt udenfor om aftenen når jeg var sammen med de to hørende.

Men det var rigtigt fedt at komme ud i byen om dagen og skate, og så samtidig møde de professionelle skatere.

Og da fandt jeg ud af de er ikke er så gode som man ser på tv.

Café Klimt

VV

Frederiksborggade 29, Kbh. K
www.cafeklimt.dk

KOSMOPOLITTEN

Af Pernille Nellemann og Thomas Philip

Alle kender Café Klimt, og stedet har meget længe været en del af café-billedet i København. Vi har også hørt at det skulle være et fedt sted. Det vil vi så undersøge i denne udgave af Kosmopolitten.

Vi tog derind en solrig eftermiddag. Døren var åben, og det første indtryk vi fik var den indeklemte lugt.

Efter at vi havde satte os og fik hentet den noget specielt udseende menukort foretog vi vores bestillinger; hyldeblomst som mange sad og drak af til 20 kr, Klimts egen burger og cajunkylling, begge stod til 89 kr.

Frokostmenuen var kun gældende til kl. 16, og vi var et kvarter for sent ude, så det var kun aftenmenuen vi kunne vælge af. Som mange andre steder skulle vi bestille i baren, det er dårlig service synes vi.

Så kom drikkevarerne: hyldeblomsten var tynd og intetsigende. Vi havde håbet på noget kraftigere eller noget der smagte af mors hjemmelavede.

Efter kort tid kom vores bestillinger på store, ordentlige cafétallerkener – burgeren så spændende ud – alt indholdet var spredt ud på tallerknen og bollen flækket og over alt dette var en stor bøf med smeltet ost, og der var også små stegte kartofler med skræl. Bøffen var stegt godt med rosa aner. Man kunne vælge mellem tre forskellige dressinger, valget faldt på den hjemmelavede krydderdressing som viste sig at være thousand island dressing.

Cajunkyllingen gemte sig i store mængder af salt, rødbrunt sovs med lynstegte grønsager og ris til. Efter at tygget på det bløde kylling opdagede vi at kyllingen ikke var gennemstegt. En virkelig svipser – rå kylling er jo ikke specielt sundt. Tjeneren blev kaldt og hun forstod straks hvad det drejede sig om ... mon der er sket før?

Hun kom med en skriftlig undskyldning og kom med en ny, mindre tallerken et par minutter efter. Denne portion var endnu mere salt og ikke specielt nævneværdig.

Efter at have spist os gennem maden og mærket på atmosfæren kunne vi konstatere at atmosfæren ikke var særlig intim eller hyggelig som det ses på andre nyere steder. Måske har Klimt kørt for længe på det samme koncept – og en omgang hvid maling ville absolut gøre underværker.

Klimt får 2 V'er – egentlig skulle de kun have haft én, men da burgeren var ganske god så får de lige en ekstra.

På DDUs hjemmeside www.visualis.dk har vi oprettet en

web butik

Her kan du købe følgende:

Kuglepen (Pris: kr. 10.00)
Grøn prodir kuglepen i frosted plastic med DDUs logo og hjemmesideadresse

Paraply (Pris: kr. 69.00)
Stor, sort paraply i nylon med træ-håndtag, hvidt DDU-logo og hjemmesideadresse

Vi glæder os til at se dig i web-butikken.